

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 03407-15/2016-ERU

V Jihlavě dne 6. září 2016

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti OZP servis s.r.o., se sídlem Fügnerovo nám. 2/1807, 120 00 Praha 2, IČ: 266 88 697 (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03407-11/2016-ERU ze dne 2. června 2016 (sp. zn. KO-03407/2016-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, za spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 4 písm. d) energetického zákona, kterého se účastník řízení jako držitel licence na distribuci elektřiny č. 120203514 dopustil tím, že v rozporu s § 25 odst. 11 písm. d) energetického zákona nebyl jako provozovatel distribuční soustavy v období nejméně od 1. února 2005 do 3. dubna 2016 registrovaným účastníkem trhu, uložil účastníkovi řízení podle § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona pokutu ve výši 27 000 Kč a dále mu uložil povinnost nahradit náklady řízení podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve výši paušální částky 1 000 Kč, jsem jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu rozhodla podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 správního řádu, na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad společnosti OZP servis s.r.o., se sídlem Fügnerovo nám. 2/1807, 120 00 Praha 2, IČ: 266 88 697, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03407-11/2016-ERU ze dne 2. června 2016 (sp. zn. KO-03407/2016-ERU) zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.

Odůvodnění:

I. Řízení před Energetickým regulačním úřadem

Energetickému regulačnímu úřadu bylo z jeho úřední činnosti známo, že účastník řízení nebyl registrovaným účastníkem trhu s elektřinou, ačkoli byl držitelem licence na distribuci elektřiny č. 120203514 s datem zahájení výkonu licencované činnosti dne 23. dubna 2002 a byl provozovatelem distribuční soustavy. Proto byla účastníkovi řízení dne 7. února 2016 doručena výzva Energetického regulačního úřadu k provedení registrace ve smyslu § 25 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve lhůtě 20 dnů od doručení této výzvy, a to u společnosti OTE, a.s., se sídlem Sokolovská 192/79, 186 00 Praha 8, IČ: 264 63 318 (dále jen „operátor trhu“). Současně byl účastník řízení upozorněn na možnost

spáchání správního deliktu dle § 91 odst. 4 písm. d) energetického zákona a na důsledky z toho pro něj vyplývající. Dle následného sdělení operátora trhu ze dne 11. března 2016 však účastník řízení ani k tomuto datu nebyl registrovaným účastníkem trhu s elektřinou.

Výše uvedená zjištění se stala v souladu s § 150 správního řádu podkladem pro vydání příkazu č. j. 03407-4/2016-ERU ze dne 31. března 2016, doručeného účastníkovi řízení dne 4. dubna 2016. Tímto příkazem mu za spáchání správního deliktu dle § 91 odst. 4 písm. d) energetického zákona, kterého se měl dopustit porušením § 25 odst. 11 písm. d) energetického zákona tím, že v období od 1. února 2005 do 3. dubna 2016 jako držitel licence na distribuci elektřiny nebyl registrovaným účastníkem trhu u operátora trhu, byla uložena pokuta ve výši 54 000 Kč spolu s povinností uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Uloženo mu bylo také opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu, spočívající v povinnosti zaregistrovat se u operátora trhu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto příkazu.

Proti tomuto příkazu podal účastník řízení dne 11. dubna 2016 včasný odpor, který mj. odůvodnil tak, že až do 7. února 2016, tedy do doby doručení výše uvedené výzvy Energetického regulačního úřadu, nevěděl o tom, že má povinnost být registrovaným účastníkem trhu. I poté však v důsledku složitosti přihlášky došlo k dalšímu zdržení při registraci. Účastník řízení uznal své pochybení při registraci a uvedl, že úsilí a rychlost, které vyvinul pro nápravu, stejně jako jeho dosavadní bezúhonnost, by měly být zohledněny při novém posouzení společenské nebezpečnosti a škodlivosti spáchaného správního deliktu jako výrazně polehčující okolnosti. Závěrem účastník řízení požádal o prominutí penále a uvedl, že do budoucna bude věnovat zvýšenou pozornost změnám právních předpisů.

Na základě podaného odporu byl vydaný příkaz v souladu s § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a Energetický regulační úřad pokračoval ve správním řízení zahájeném dne 4. dubna 2016 z moci úřední dle § 46 správního řádu, o čemž byl účastník řízení vyrozuměn přípisem ze dne 13. dubna 2016. Na žádost Energetického regulačního úřadu operátor trhu dne 11. května 2016 sdělil, že účastník řízení podal žádost o registraci dne 8. dubna 2016 a registrovaným účastníkem trhu se stal ke dni 1. května 2016.

Dne 24. května 2016 bylo účastníkovi řízení doručeno vyrozumění Energetického regulačního úřadu o možnosti vyjádřit se v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu před vydáním rozhodnutí ve věci k jeho podkladům a o možnosti doložit své aktuální majetkové poměry. Účastník řízení se vyjádřil v přípise doručeném Energetickému regulačnímu úřadu dne 30. května 2016, kde mj. uvedl, že operátora trhu kontaktoval s žádostí o registraci ve stanovené lhůtě, registrace však byla ze strany operátora trhu opakovaně odmítnuta a došlo k ní až s přibližně měsíčním zpožděním. Ke svým majetkovým poměrům uvedl, že je malým provozovatelem distribuční soustavy o třech účastnících trhu, v této oblasti neměl a nemá žádné podnikatelské ambice, zaměstnává pouze jednoho zaměstnance na částečný pracovní úvazek a jeho hospodářský výsledek za účetní období roku 2015 činil po zdanění [REDAKCE] Kč. Závěrem účastník řízení poukázal na svou dosavadní bezúhonnost a vyjádřil své přesvědčení ohledně nepatrné závažnosti řešeného správního deliktu, jehož spáchání se dopustil nedopatřením, když přehlédl novelizaci energetického zákona. Proto navrhl zastavení řízení, a v případě, že by Energetický regulační úřad dospěl k opačnému závěru, navrhl s ohledem na charakter své společnosti a s ohledem na svoji snahu o co nejrychlejší nápravu svého pochybení, uložení pokuty na samé spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí.

II. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 03407-11/2016-ERU ze dne 2. června 2016 (sp. zn. KO-03407/2016-ERU) byla účastníkovi řízení za spáchání trvajících správního deliktu podle § 91 odst. 4 písm. d) energetického zákona, kterého se jako držitel licence na distribuci elektřiny č. 120203514 dopustil tím, že v rozporu s § 25 odst. 11 písm. d) energetického zákona nebyl jako provozovatel distribuční soustavy v období nejméně od 1. února 2005 do 3. dubna 2016 (den předcházející zahájení správního řízení) registrovaným účastníkem trhu, uložena pokuta podle § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona ve výši 27 000 Kč a dále mu byla podle § 79 odst. 5 správního řádu, ve spojení s § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

V tomto rozhodnutí se Energetický regulační úřad zabýval i vyjádřeními účastníka řízení uvedenými v příjímě doručeném mu dne 30. května 2016 když uvedl, že nelze uznat jeho námítky ohledně nepochopení energetického zákona či přehlédnutí jeho novelizace, stejně jako jeho námítku, že až do 7. února 2016 nebyl na povinnost registrace upozorněn. Jako irelevantní Energetický regulační úřad vyhodnotil i účastníkem řízení popsané obtíže, s nimiž se v průběhu registrace u operátora trhu potýkal. Společenskou škodlivost jednání v daném případě vyhodnotil jako vyšší než nepatrnou, když má za prokázané, že účastník řízení naplnil nejen formální, ale i materiální znaky předmětného správního deliktu.

III. Rozklad účastníka řízení

Dne 14. června 2016 podal účastník řízení rozklad proti všem výrokům rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03407-11/2016-ERU ze dne 2. června 2016 (sp. zn. KO-03407/2016-ERU). S napadeným rozhodnutím nesouhlasí, považuje je za částečně nepřezkoumatelné, a proto navrhuje jeho zrušení a následné zastavení řízení, případně zrušení a vrácení věci prvostupňovému správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Účastník řízení v rozkladu namítá, že Energetický regulační úřad bez řádného zdůvodnění interpretoval povinnost stanovenou v § 25 odst. 11 písm. d) energetického zákona (resp. § 25 odst. 12 písm. d) energetického zákona ve znění novely provedené zákonem č. 670/2004 Sb.) extenzivně, když tuto povinnost vztáhl i na účastníka řízení, kterému byla licence na distribuci elektřiny ke dni účinnosti novely již udělena. Účastník řízení také namítá, že Energetický regulační úřad nepřihlédl k nejasnému znění právních předpisů a k neexistenci přechodných ustanovení této novely, vztahujících se k § 25 odst. 11 písm. d) energetického zákona.

Účastník řízení dále poukazuje na nesrovnalosti výroku a odůvodnění napadeného rozhodnutí, když konkrétně namítá, že třicetidenní lhůta k registraci u operátora trhu nemohla uplynout dne 1. února 2005, jak je dle jeho mínění uvedeno v napadeném rozhodnutí, ale uplynula již dne 31. ledna 2005, a proto je napadené rozhodnutí v této části nepřezkoumatelné.

Účastník řízení také nesouhlasí s hodnocením materiální stránky spáchaného správního deliktu, tak jak je provedl Energetický regulační úřad, tedy že společenská škodlivost jeho deliktního jednání je v daném případě vyšší než nepatrná. Tento závěr je dle účastníka řízení odůvodněn pouze obecným konstatováním, že operátor trhu nemohl vůči účastníkovi řízení řádně vykonávat svá práva a povinnosti. V podaném rozkladu namítá, že jeho distribuční soustava je malá, čítající pouze tři subjekty, a odkazuje na své vyjádření

ze dne 30. května 2016, které obsahuje tvrzení o nepatrné závažnosti jeho jednání, k nimž uvádí, že se s nimi Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí nijak nevypořádal.

Podle účastníka řízení také není z napadeného rozhodnutí patrné, zda mu byla pokuta uložena v rozmezí do výše 50 000 000 Kč nebo 1% z jeho čistého obrátu s tím, že pokud by byla pokuta uložena v rozmezí do 1% z čistého obrátu, nejednalo by se o pokutu na „samotné spodní hranici zákonného rozpětí“, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, které je tak v této části nepřezkoumatelné. V každém případě ale účastník řízení uloženou pokutu považuje i nadále za nepřiměřenou.

Poslední námitka účastníka řízení směřuje proti odůvodnění výše uložené sankce, konkrétně proti tomu, že Energetický regulační úřad jako k přitěžující okolnosti přihlédl k tomu, že se účastník řízení nezaregistroval u operátora trhu ani ve lhůtě 20 dnů, dodatečně stanovené ve výzvě doručené mu dne 7. února 2016. Účastník řízení namítá, že v této lhůtě podal žádost o registraci, jakkoli tuto lhůtu nepovažuje za lhůtu přiměřenou. Účastník řízení závěrem namítá, že není možné jako k přitěžující okolnosti přihlížet k délce jeho protiprávního jednání, neboť právní úprava povinností provozovatelů distribučních soustav nebyla jednoznačná, a ani činnost operátora trhu nebyla podstatněji narušena.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Správního deliktu podle § 91 odst. 4 písm. d) energetického zákona se dopustí držitel licence na distribuci elektřiny mj. tím, že poruší některou z povinností uvedených v § 25 odst. 11 energetického zákona. V § 25 odst. 11 písm. d) energetického zákona je provozovateli distribuční soustavy uložena povinnost zaregistrovat se do 30 dnů od udělení licence na distribuci elektřiny u operátora trhu, když tímto zaregistrováním se provozovatel distribuční soustavy stává registrovaným účastníkem trhu. Účastník řízení je držitelem licence na distribuci elektřiny č. 120203514 s datem zahájení výkonu licencované činnosti dne 23. dubna 2002 a je provozovatelem distribuční soustavy. Z výše uvedených hledisek jsem tedy přezkoumala rozkladem napadené rozhodnutí a dospěla jsem k následujícím závěrům.

Pokud účastník řízení namítá, že Energetický regulační úřad interpretoval povinnost stanovenou v § 25 odst. 11 písm. d) energetického zákona extenzivně a že v napadeném rozhodnutí nepřihlédl k nejasnému znění právních předpisů či k neexistenci přechodných ustanovení předmětné novely, resp. pokud poukazuje na údajnou nesrovnalost výroku a odůvodnění napadeného rozhodnutí ohledně uplynutí třicetidenní lhůty k registraci u operátora trhu, nejsou tyto jeho námitky důvodné.

Držitel licence na distribuci elektřiny v postavení provozovatele distribuční soustavy je totiž povinen se zaregistrovat u operátora trhu do 30 dnů od udělení licence,

a je rovněž povinen být registrovaným účastníkem trhu s elektřinou po celou dobu, po kterou mu je licence na distribuci elektřiny udělena. Tato povinnost byla stanovena novelou energetického zákona provedenou zákonem č. 670/2004 Sb., který nabyl účinnost dne 30. prosince 2004. Třicetidenní lhůta k registraci u operátora trhu tedy účastníkovi řízení marně uplynula dne 31. ledna 2005 a počínaje dnem 1. února 2005 tak v rozporu s účinným zněním energetického zákona nebyl registrovaným účastníkem trhu. Totožným způsobem věc posoudil také Energetický regulační úřad a ani po podrobném přezkoumání napadeného rozhodnutí jsem v tomto ohledu neshledala žádný rozpor mezi výrokem a odůvodněním tohoto rozhodnutí. Ztotožňuji se i s hodnocením Energetického regulačního úřadu, že se v tomto případě jedná o tzv. trvalý správní delikt, neboť účastník řízení v minulosti opomenul jednání, k němuž byl dle energetického zákona povinen, přičemž povinnost registrovat se u operátora trhu mu nadále trvala i za situace, kdy nebyla splněna ve stanovené třicetidenní lhůtě. Tímto způsobem účastník řízení dne 1. února 2005 vyvolal protiprávní stav, který následně svým nekonáním udržoval až do 30. dubna 2016.

V posuzovaném případě skutečně došlo ke změně rozsahu povinností stanovených energetickým zákonem příslušným držitelům licencí až v průběhu doby, kdy již byl účastník řízení držitelem licence na distribuci elektřiny, to jej však v žádném případě nezbavuje odpovědnosti za spáchaný správní delikt, neboť účastník řízení, jakožto držitel licence na distribuci elektřiny, je povinen znát a dodržovat příslušná ustanovení právních předpisů, energetického zákona především. Není tak žádný důvod přihlídnout jako k polehčujícím okolnostem k tvrzení účastníka řízení, že jej na povinnost zaregistrovat se nikdo neupozornil, když on sám se v právních předpisech dobře neorientuje, resp. že přehlédl novelizaci energetického zákona provedenou zákonem č. 670/2004 Sb., a že mu při neexistenci přechodných ustanovení této novely nebylo dostatečně jasné, jaké povinnosti mu právě účinné znění energetického zákona stanoví. Pokud se žádné přechodné ustanovení novely energetického zákona k nově stanovené povinnosti registrace držitelů licencí na distribuci elektřiny u operátora trhu nevztahovalo, nelze přijmout jiný výklad, než že tato povinnost dopadala na všechny subjekty spadající do působnosti této právní normy bez rozdílu, tedy i na ty držitele licencí na distribuci elektřiny, kterým byla licence udělena před 30. prosincem 2004. Energetický regulační úřad tedy na základě teleologické úvahy přistoupil k tomuto výkladu předmětné novely energetického zákona, neboť v opačném případě by stanovení povinnosti registrace držitelů licencí na distribuci elektřiny u operátora trhu postrádalo smysl, protože operátor trhu by měl k dispozici potřebné informace pouze od části těchto držitelů licencí. Je zřejmé, že účelem zákona bylo docílení toho, aby všichni provozovatelé distribučních soustav (jakož i výrobci, obchodníci s elektřinou či provozovatelé přenosové soustavy) byli tzv. registrovanými účastníky trhu. K tomu lze doplnit, že podle vyhlášky Energetického regulačního úřadu č. 373/2001 Sb., kterou se stanoví pravidla pro organizování trhu s elektřinou a zásady tvorby cen za činnosti operátora trhu, měli provozovatelé distribučních soustav povinnost registrace u operátora trhu podle § 16 odst. 5 písm. b) uvedené vyhlášky již s účinností od 26. října 2001, a to zejména pro účely zúčtování a vypořádání odchylek. Jakkoli se tehdy nejednalo o povinnost stanovenou výslovně v zákoně, ale pouze na úrovni podzákonného předpisu, byl zřejmý předpoklad, že příslušní účastníci trhu byli registrováni již před výše uvedenou novelou energetického zákona. Z uvedeného důvodu tedy byla počínaje dnem 1. února 2005 povinnost registrace vztažena také na účastníka řízení.

Další námitka účastníka řízení se týká nesprávného hodnocení materiální stránky spáchaného správního deliktu ze strany Energetického regulačního úřadu. Ani tato námitka

ovšem není důvodná, neboť z přezkumu rozkladem napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že se Energetický regulační úřad naplněním materiální stránky uvedeného správního deliktu řádně zabýval.

Právně závadné jednání, resp. opomenutí účastníka řízení musí vykazovat určitou míru společenské škodlivosti, má-li být kvalifikováno jako správní delikt. Tuto společenskou škodlivost je vždy nutné posuzovat ve vztahu k porušené povinnosti, jež se dotýká chráněného společenského zájmu a hodnot chráněných energetickým zákonem. Takovými hodnotami tak jsou nejen obecný zájem společnosti na dodržování právních předpisů, ale v tomto konkrétním případě navíc i zájem na registraci držitelů licencí na distribuci elektřiny u operátora trhu. V případě neregistrování se provozovatele lokální distribuční soustavy u operátora trhu je sice společenská škodlivost tohoto opomenutí poměrně nízká, není však v žádném případě nepatrná a k naplnění materiálního znaku uvedeného správního deliktu, tedy ohrožení zájmu chráněného zákonem, tak ze strany účastníka řízení nesporně došlo.

V posuzovaném případě totiž nemohl operátor trhu vůči účastníkovi řízení vykonávat všechna svá práva a povinnosti v plném rozsahu, neboť neměl k dispozici potřebné informace. Opomenutím účastníka řízení tak nedošlo k registraci nejen jím provozované lokální distribuční soustavy, ale také jednotlivých odběrných nebo předávacích míst všech účastníků trhu s elektřinou připojených k této distribuční soustavě a v důsledku toho neměl operátor trhu k dispozici podklady pro případné vyúčtování odchylek elektřiny, které je povinen provádět. Stejně tak mohlo dojít k poškození koncových zákazníků v případě, kdy by jim bylo potřeba přiřadit dodavatele poslední instance ve smyslu § 12a energetického zákona. Mám tedy za to, že neregistrováním se provozovatele lokální distribuční soustavy u operátora trhu byl zcela jistě ohrožen výkon pravomocí operátora trhu, a to již samotným neregistrováním se, neboť tento správní delikt je v energetickém zákoně konstruován jako delikt ohrožovací, nikoli poruchový, kdy k naplnění jeho skutkové podstaty stačí „pouhé“ nerespektování povinnosti k registraci u operátora trhu, aniž by bylo zákonem vyžadováno způsobení následku spočívajícího v reálné poruše zájmu chráněného zákonem. Skutečnost, že jednáním účastníka řízení k reálné poruše nedošlo, tak může být hodnocena pouze jako polehčující okolnost.

V případě odpovědnosti právnických osob za spáchání správního deliktu se jedná o odpovědnost objektivní, tj. odpovědnost bez ohledu na zavinění. V daném případě tak Energetický regulační úřad ani nemusel zkoumat, zda účastník řízení postupoval úmyslně či nedbalostně a o jaký druh nedbalosti nebo úmyslu se jednalo, ale podstatné bylo pouze to, že ke škodlivému následku došlo protiprávním jednáním účastníka řízení, resp. jeho opomenutím. Z podkladů shromážděných ve správním spisu vyplývá, že účastník řízení nevyňaložil veškeré úsilí, které po něm bylo možné požadovat, aby zabránil porušení právní povinnosti spočívající ve včasné registraci u operátora trhu, a nemůže se tak ve smyslu § 91d odst. 1 energetického zákona zbavit odpovědnosti za spáchání uvedeného správního deliktu. Lze tedy konstatovat, že účastník řízení svým jednáním skutečně naplnil formální i materiální znaky správního deliktu podle § 91 odst. 4 písm. d) energetického zákona. Jakkoli je v případě neregistrování se provozovatele lokální distribuční soustavy u operátora trhu společenská škodlivost tohoto správního deliktu nízká, mám za to, že vzhledem k výše popsaným okolnostem a také vzhledem k době, po kterou byl udržován protiprávní stav, je společenská škodlivost jednání účastníka řízení v daném případě vyšší než nepatrná. V této souvislosti je třeba zmínit, že Energetický regulační úřad nízkou společenskou škodlivost deliktního jednání účastníka řízení zohlednil při ukládání sankce, když při novém

hodnocení spáchaného správního deliktu přihlédl navíc i k dosavadní bezúhonnosti účastníka řízení, k povaze jeho společnosti a zejména k nápravě protiprávního stavu, jež vyhodnotil jako polehčující okolnosti, a proto účastníkovi řízení v rozkladem napadeném rozhodnutí uložil pokutu v poloviční výši oproti pokutě uložené příkazem ze dne 31. března 2016.

S výší uložené pokuty souvisí i další námitky účastníka řízení, podle nějž je uložená pokuta nepřiměřená a z napadeného rozhodnutí není patrné, které konkrétní zákonem stanovené rozpětí pro uložení pokuty Energetický regulační úřad v daném případě aplikoval. Zbývající námitky účastníka řízení potom směřují proti odůvodnění výše uložené sankce. Ani tyto námitky však nejsou důvodné.

K přiměřenosti výše pokuty, kterou lze v daném případě uložit podle § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona až do výše 50 000 000 Kč nebo 1% z čistého obratu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období, jsem se částečně vyjádřila již v rámci vypořádání předchozí námitky. Pokud jde o účastníkem řízení namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v té části odůvodnění, z níž není patrné, zda mu byla pokuta uložena v rozmezí do výše 50 000 000 Kč nebo 1% z jeho čistého obratu, je tato námitka nedůvodná. V odůvodnění rozkladem napadeného rozhodnutí je totiž výslovně uvedeno, že výše uložené pokuty vyhovuje zákonnému požadavku, neboť je uložena v zákonem stanoveném rozmezí do výše 50 000 000 Kč.

Nad rámec výše uvedeného uvádím, že logickým výkladem § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona je možné dojít k tomu, že se pokuta za správní delikt vzhledem k jeho závažnosti ukládá podle dalších zjištěných okolností v rozmezí od samé spodní hranice zákonem stanoveného rozpětí, tedy jako pokuta naprosto minimální, až po samou horní hranici zákonem stanoveného rozmezí, tedy jako pokuta ve výši 50 000 000 Kč, nebo jako pokuta do výše 1% z čistého obratu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období, a to podle toho, která částka je vyšší. Znamená to, že je-li v případě spáchání mimořádně závažného správního deliktu ukládána pokuta vyšší než 50 000 000 Kč držiteli licence, jehož majetkové poměry to dovolují, nesmí současně překročit 1% z jeho čistého obratu dosaženého za poslední ukončené účetní období, a naopak – překračuje-li ukládaná pokuta 1% z čistého obratu držitele licence, nesmí zároveň překročit částku 50 000 000 Kč.

Pokuta uložená Energetickým regulačním úřadem tedy vyhovuje v zákoně uvedeným kritériím, když je z výše uvedeného zřejmé, že pokuta byla skutečně uložena při samé spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí, což je při zohlednění veškerých skutečností, jež vyšly najevo v průběhu správního řízení, pokuta přiměřená. Při stanovení výše pokuty totiž Energetický regulační úřad řádně vyhodnotil okolnosti a kritéria příkladmo uvedená v § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlédl také k osobě účastníka řízení. Po zvážení všech přitěžujících i polehčujících okolností, tak jak jsou podrobně popsány v odůvodnění rozkladem napadeného rozhodnutí, uložil pokutu při samé spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí, čemuž jednoznačně nasvědčuje porovnání uložené pokuty 27 000 Kč oproti možnému rozpětí pokuty až do výše 50 000 000 Kč. V tomto případě se jednalo o trvalý správní delikt, kterého se účastník řízení dopouštěl více než jedenáct let, což není možné vyhodnotit jinak, než jako přitěžující okolnost. Po celou tuto dobu totiž nemohl operátor trhu uplatňovat vůči účastníkovi řízení svá práva a povinnosti v plném rozsahu. Svou zákonnou povinnost zaregistrovat se u operátora trhu účastník řízení nesplnil ani v dodatečně lhůtě stanovené na základě výzvy, k níž navíc nebyl Energetický regulační úřad vůbec povinen. Operátorovi trhu totiž byla bezchybná žádost o registraci účastníka řízení

doručena dne 8. dubna 2016, tedy až po zahájení správního řízení ve věci a s více než měsíčním zpožděním po marném uplynutí dodatečně stanovené lhůty. Ani s ohledem na tržby dosahované účastníkem řízení se nejedná o pokutu likvidační, jak ostatně prvostupňový správní orgán vyčerpávajícím způsobem odůvodnil v napadeném rozhodnutí. Uložená sankce odpovídá i rozhodovací praxi Energetického regulačního úřadu ohledně výše ukládaných pokut za tento typ správního deliktu. Takto stanovenou výši pokuty tedy považuji za dostačující k naplnění výchovného účinku, a za odůvodněnou, přiměřenou okolnostem a v plné míře respektující § 91d odst. 2 energetického zákona.

V. Závěr

Po důkladném přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem jako odvolací správní orgán vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, bylo vydáno v souladu s právními předpisy a rovněž splňuje požadavky kladené správním řádem na obsah správního rozhodnutí. Podle § 68 odst. 3 správního řádu byly uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Jelikož nebyl dán žádný důvod pro změnu či zrušení napadeného rozhodnutí, zamítám tímto rozklad účastníka řízení a napadené rozhodnutí potvrzuji.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

-Otisk úředního razítka-

Ing. Alena Vitásková, v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

OZP servis s.r.o.